

LEGFŐBB ÜGYÉSZ

BF. 1501/2016/1.sz.

Dr. Staudt Gábor úrnak
országgyűlési képviselő

B u d a p e s t

Tisztelt Országgyűlési Képviselő Úr!

2016. október 24. napján kelt, K/12657. számon bejelentett „Lett-e bármilyen következménye az országgyűlés által semmissé nyilvánított 2006-os büntetőeljárásokban közreműködő ügyészek által elkövetett jogsértéseknek?” című, írásbeli választ igénylő kérdésére az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. §-ának (9) bekezdése alapján az alábbi választ adom.

1.) 2010 decembere és 2011 márciusa között – rendelkezésem alapján – megtörtént a 2006 őszi eseményekkel összefüggő ügyészi intézkedések vizsgálata. A vizsgálat nem terjedt ki a nyomozóhatóságok előterjesztéseire, az előzetes letartóztatás elrendelésére irányuló ügyészi indítványok megalapozottságát azonban részletesen elemezte.

2-4.) A vizsgálat kiemelten foglalkozott azon ügyekkel, melyek esetében akár az elsőfokú, akár a másodfokú bíróság a megalapozott gyanú, illetve tényállási elem hiányára hivatkozva mellőzte a kényszerintézkedés alkalmazását. A vizsgálat feltárt több olyan esetet is, ahol még rendőri jelentés formájában sem állt rendelkezésre olyan bizonyíték, amely szerint a terheltek részt vettek erőszakos magatartás tanúsításában illetve, hogy a terhelt a rendőri jelentés és az intézkedő rendőrök tanúvallomása szerint sem tanúsított olyan magatartást, amely a terhére rótt garázdaság elkövetési magatartásaként lenne értékelhető.

Megtörtént az előzetes letartóztatás különös okaival kapcsolatos kifogások vizsgálata is. Ebből a szempontból több indítvány hiányos volt, mert például semmiféle körülményt nem tartalmazott a szökés veszélyének alátámasztására.

A vizsgálat nem tárt fel olyan körülményt, mely arra utalt volna, hogy a megalapozatlan indítványokat előterjesztő ügyészek előljáróik rendelkezései szerint jártak volna el. Azt, hogy az eljáró ügyészek minden esetben, a rendőri előterjesztések tartalmi vizsgálata nélkül készítették volna indítványaikat, kétségtelenül cáfolta az a tény, hogy a kérdéses időszakban 24 személyt érintően nem tettek indítványt a rendőri előterjesztés ellenére az előzetes letartóztatás elrendelésére. Több esetben előfordult az is, hogy az eljáró ügyészek szüntették meg a bíróság által elrendelt kényszerintézkedést.

A vizsgálat is arra a következtetésre jutott, hogy az előfordult téves döntések egyedi szakmai hibákra voltak visszavezethetők.

Összességében az volt megállapítható, hogy a hibák a rendkívüli szituáció és az óriási mennyiségű előterjesztés miatt történtek. A Budapesti VI. és VII. Kerületi Ügyészség 2006. szeptember 21-én 52; 22-én 25 indítványt készített. (Az említett szervezeti egység 2010-ben egy év alatt készített el 125 letartóztatási indítványt.)

Bűncselekményre utaló körülmény nem merült fel. Az esetleges fegyelmi felelősség pedig – az eltelt időre tekintettel – eleve nem volt vizsgálható. A hibák jövőbeli elkerülése érdekében – az ügyészség szervezetéről és működéséről szóló legfőbb ügyészi utasítás kiegészítésével – valamennyi megyei főügyészség vezetőjét felhívtam arra, hogy dolgozzon ki a hasonló, kritikus helyzetekben alkalmazandó intézkedési tervet, mely részletesen tartalmazza a szükséges munkaerő átcsoportosítások megoldási módozatait is.

5-6.) A leírtakra figyelemmel az érintett eljárásokban résztvevő ügyészek nyilvántartására nem került sor, személyes felelősségük további vizsgálatára büntető- vagy fegyelmi eljárás nem indult.

Ugyanakkor a kényszerintézkedések indítványozásával kapcsolatos követelmények visszatérő témáját képezik az ügyészségi fogalmazók, alügyészek és ügyészek szakmai továbbképzésének.

Kérem Képviselő Urat, hogy válaszomat elfogadni szíveskedjen.

Budapest, 2016. november 08. napján

Tisztelettel:

(Dr. Polt Péter)